

Skončil v Horáckých novinách

Petra Chňoupek přivedl do redakce Horáckých novin v roce 1995 tehdejší šéfredaktor Jan Schwarz. Vstupenkou byl zájem o historii. „Pravopis se doučí,“ mínil tehdy šéfredaktor. Nedoučil. Nebyl ani schopen složit přijímací zkoušky ke studiu žurnalistiky. A nic na tom nezměnil ani jeho další šéf, pedagog Ivo Nechvátal.

Dnes devětačtyřicetiletý Chňoupek se marně snažil prorazit na politickém poli. Začal Mandlerovou LDS, přes ODA se stěhoval do US-DEU. Poté našel azyl ve STANu. Volný pád zakončil v Moravském zemském hnutí. Úspěchem snad zle označit post zastupitele v malé obci Mastníku.

Synovec totalitního ministra Bohumila Chňoupek zastával podivně levicové názory. Z diskuzí s oponenty pod články a na sociálních sítích čísel zamindrákovaný špatně skrývaný moravský nacionalismus.

Ani jako redaktor nebyl příliš úspěšný. Dodnes si korektorky vyprávějí zážitky při čtení jeho textů. V lepších novinách by už dávno dostal kopačky. Ale nejsou lidi. A tak dokonce povýšil na šéfredaktora, když noviny převzala reklamní agentura Yashica. Pod jeho „vedením“ polotýdeník dál upadal. Úroveň klesala, cena stoupala. Nyní už vychází jen jednou týdně a z čtenářského kmene zůstalo torzo. Počet redaktorů klesl na tři, počítáme-li i veterána Arnošta Pacolu.

Dobře informovaný zdroj z blízkosti agentury Yashica se netajil názorem. „Bylo to hrozně rychlý. Pan Fialka (jedatel Yashica) po tolika průšvících nemohl už nekonat. To nebyla jen žaloba, kterou na Horácké noviny podal kvůli předvolebnímu článku opoziční zastupitel Jaromír Barák,

což bude firmu stát nemalé peníze. Proč pořád musel zbytečně někoho urážet?“ říká. Svůj názor pak ještě doplnil. „Nebyl to jeden kiks. Byl to řetěz dlouhých nezdarů a faulů, vyvrcholilo to zřejmě schazováním obchodních přátel vydavatele. Chňoupas asi něco přehlédli,“ dodal škodolibě.

Uvidíme, kde se Petr Chňoupek uchytí. Možná mu hodí provaz Moravané. Jeho sloupky „Na okraj“ čtenáři postrádat nebudou.

František Ryněš